

РЕШЕНИЕ

№ 1446

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12656** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) С. срещу Решение от 14.11.2021 г., постановено по НАХД № 621/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 21-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 529335-F-536910/05.08.2020г., издадено от директора на офис "М." в ТД на НАП – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. 5,а л.4 , т.1 от КСО, във вр. с чл. 4, ал1, т.1 , б. "а" от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. на министъра на финансите, във вр. с чл.3, ал.1,б. "а" от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на министъра на финансите.

В касационната жалба касаторът излага аргументи за неправилност на въззивното решение. Изложени са доводи, че неправилно СРС е приел, че при издаването на НП и акта за установяване на административното нарушение (АУАН) е нарушена разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, както и че издаденото НП е антидатирано. Иска се оспореното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП. В съдебно заседание прави и искане за присъждане

на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, [фирма], чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, оспорва жалбата. Моли съда да остави в сила обжалваното решение на СРС. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

В решението си СРС е установил следната фактическа обстановка: Установено е, че на 14.09.2014г. между [фирма] и Н. С. И. е сключен договор за управление, като в него е уговорено, че месечното възнаграждение ще се изплаща само след покриване на разходите за дейността на дружеството и разпределяне на печалба. Дружеството притежава качеството работодател и осигурител по смисъла на чл. 5,а л.4, т.1 от КСО. За м. 08.2019г. в това си качество дружеството е следвало да подаде декларация образец № 1 за Н. С. И. с данни за осигурено лице в законоустановения в чл. вр. с чл.3, ал.1,б. "а" от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на министъра на финансите срок – 25-о число на месеца следващ месеца, за който е отнасят данните, като в случая този срок е 25.09.2019г. вкл. На 08.11.2019г. от ТД на НАП С. офис "М." до [фирма] е изпратено писмено искане за предоставяне на документи и обяснения. На 14.11. 2019 г. са постъпили исканите документи и обяснения. След като е установено, че дружеството не е подало в срок – до 25.09.2019г. нито след това декларация обр. № 1 с данни за осигурено лице, на 06.02.2019г. е издаден АУАН, въз основа на който е издадено и обжалваното НП.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел, че формално от обективна страна [фирма] е извършил посоченото в АУАН и НП нарушение, осъществено чрез бездействие, като в законоустановения срок не е подал декларация обр. № 1 за осигуреното лице Н. С. И.. Съдът е намерил също, че извършеното от [фирма] не представлява маловажен случай на административно нарушение, доколкото е установено, че въпросната декларация не е подадена и след това, в т.ч. и до издаването на НП.

От друга страна съдът е приел, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване на процесуалните права на дружеството в производството, независимо, че НП и АУАН са издадени от оправомощени за това органи. Приел е, че е нарушена императивната разпоредба на чл.34, ал.1, пр.1, ал.1 от ЗАНН.

На следващо място СРС е намерил НП за антидатирано. За да стигне до този извод е прел, че няма друга логична причина, която да обясни защо, ако НП е издадено на 05.08.2020г. е връчено четири месеца и половина по-късно и защо датата е написана на ръка.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на районния съд, че са налице съществени нарушения на чл.34, ал.1 от ЗАНН, а изводът за антидатиране на НП намира за необоснован и в противоречие с доказателствата, част от преписката по издаването му.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от

откриване на нарушителя. Съгласно Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния съд този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Неговото бездействие повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на акта.

Органът, овластен да акта в случая, противно на твърденията в обжалваното решение, не е изтичането на срока, в който задълженото лице е следвало да подаде декларацията обр. № 1, а 14.11.2019г., когато в ТД НАП – С., офис “М.” са постъпили писмените доказателства и обясненията на [фирма]. От този момент органът е могъл да установи извършителя на нарушението, както и факта, че е извършено нарушение. Следователно 3-месечният срок по чл.34, ал.1 изтича на 14.02.2020. АУАН № F536910 е издаден на 06.02.2020г., т. е. преди изтичането на преклузивния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Необоснован е и изводът на СРС, че обжалваното НП е антидатирано. Доводите на съда, че това е така, тъй като датата е написана на ръка не се подкрепят от събраните по делото доказателства. Не е установено, че тази дата е написана след изтичане на срока по чл. 34, ал.3 от ЗАНН, според който образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.

В приложената към административно-наказателната преписка извадка от електронната система на НАП относно установеното нарушение се установява, че въз основа на АУАН № F536910, издаден на [фирма] на 06.02.2010г. е издадено НП на 05.08.2020г. от Д. С. Т., директор на дирекция ТД на НАП, С., офис “М.”, упълномощен със Заповед № № ЗЦУ-ОПР-7/17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП. От факта, че НП е връчено с писмо от 17.12.2020г. също не доказва, че НП е антидатирано, тъй като в закона не е установен срок, в който НП следва да бъде връчено.

По изложените съображения изводите на СРС, за допуснати съществени процесуални нарушения в предсъдебната фаза на производството са неправилни. Установено е, че АУАН и НП са издадени в срока по чл.34, ал.1 ал.3 от ЗАНН .

Не се спори, че [фирма] има качеството на работодател и осигурител относно Н. С. И.. В чл.5, ал.4, т.1 от КСО е въведено задължение за осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. В чл.3, ал.1, т.1 б. “а” от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) е предвидено, че декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и подразделения – за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се

обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок – до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. Аналогична е и разпоредбата на чл. 4, ал.1, т.1. б. “а” от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица в сила от 01.01.2020г. Поради изложеното с посочването в АУЗД на номера на разпоредбата от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г., която е била в сила по време на издаване на АУАН, не е ограничено правото на защита на санкционираното лице.

Районният съд правилно е приел, че в случая от събраните доказателства се установява, че [фирма] е извършило посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. чл. 4, ал.1, т.1. б. “а” от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. съответно чл. чл.3, ал.1, т.1 б. “а” от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. (отм.), като не е подало до 25.09.2019г. декларация обр. № 1 за месец август 2019г. за лицето Н. С. И..

В чл. 355, ал.1 КСО е предвидено, че който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 и

Следователно правилно на основание чл. 355, ал.1 КСО на дружеството е наложена имуществена санкция. Наложена имуществена санкцията в в минимално предвидения в разпоредбата размер от 500 лв.

В случая не би могло да се приеме, че извършеното нарушение представлява маловажен случай, доколкото декларация обр. № 1 за посоченото лице не е подадена изобщо, а не е налице закъснение. Не се установява извършеното да е с по-ниска степен на обществена опасност от обичайното.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, а оспорваното НП потвърдено.

При този изход на спора, с оглед направеното от процесуалния представител на касатора искане, на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., на осн чл.63д, ал1 и ал.4 и ал.5 от ЗАНН във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. с чл.222, ал.1 от АПК , вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 14.11.2021 г., постановено по НАХД № 621/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 21-ви състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 529335-F-536910/05.08.2020г., издадено от директора на офис “М.” в ТД на НАП – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: